

Det vil af denne Fremstilling af de forskjellige Kategorier af de paa Stiftelsen fødende Kvinder og af deres Antal i de sidst forløbne 5 Aar ses, at den langt overveiende Del falder ind under Kategorien

I. a. om hvem Kancelliskrivelse af 20de Mai 1823, efter Opgivende fra Direktionen melder til Overretten:

„Da der om de Fødende, som antegnes paa Kontoret, i forskjellige fødende Tilfælde behøves Kundskab, og disse, ved selv at medtage deres Børn mod Understøttelse eller at tjene paa Ammestuerne, anses at være i en saa aabenbar Stilling, at den Forsætning, i hvilken de have været paa Stiftelsen, ei kan være skjult, nægtes ikke om samme Underretning, naar saadant forlanges enten fra Politiet, Fattigvæsenet, Pleiemødrene eller Andre, som det kan vedkomme.“

Med Hensyn til disse Kvinder vil der vistnok Intet være til Hinder for, at deres Navn optages i begge de ved Stiftelsen førte Ministerialbøger og i de Daabsattester, som efter samme udfædes.

I. b. Det under denne Kategori anførte lille Antal Kvinder have næsten Alle havt det Haab at kunne indlægge sig paa Stiftelsen som „betalende“, men dette Haab er i sidste Dieblik svigtet, navnlig ved Barnefaderens Mangel paa Ordholdenhed. Ved Udgangen fra Stiftelsen medtage de deres Børn til Forsjorgelse. Da Stiftelsen ikke har noget Kjendskab til dem og deres senere Skæbne, kan jeg ikke udtale mig om, hvorvidt det maatte være rigtigt at foranledige, at deres Navne optages i Kirkebogen, dog er det sandsynligt, at Børnene komme til at kjende Moderen.

Angaaende de under II. anførte betalende Kvinder:

1. De, der foruden den saakaldte Kammerleie indbetale 500 Kr. til Stiftelsen, der da adopterer Børnene og paa forskjellig Maade anbringer dem i Pleie. Den for Barnet bedste Maade er, naar barnløse, velstaaende Ægtefolk henvende sig til Stiftelsen for at faa et Barn, som da adopteres som eget Barn. En anden for Barnet heldig Maade er, naar de Folk, hos hvem Barnet er sat i Pleie, efter nogle Aars Forløb andrage om Tilladelse til at adoptere Barnet. I alle andre Tilfælde bliver Barnet sat i Pleie som eget Barn for Betaling indtil det 14de Aar hos stiftelige Folk, i Reglen Haandværks- eller Bønderfolk uden Børn.

Naar det forlanges, bliver Barnet sat i Pleie med „Reservation“ o: at Moderen kan, hvis hendes Vilkaar senere maatte tilstede det, forlange Barnet tilbage. Denne Bestemmelse foraarsager dog betydelige Vanskeligheder ved at skaffe Barnet gode Pleieforældre, ligesom Erfaringen har vist, at det i Reglen er til lidet Vaade for Barnet.

Med Hensyn til denne Kategori af Kvinder maa det vistnok anses for ønskeligt, at der findes et Sted, hvorhen den unge, uerfarne, som oftest forførte Kvinde kan ty for at skjule sin Skam, og hvorfra hun kan udgaa, uden at den med en falben Kvindes Stempel forbundne Ulykke aabenbares. Det maa vistnok derfor alene af den Grund anses for hensigtsmæssigt vedblivende at beholde den bestaaende Ordning med Hemmeligholdelsen af den Fødendes Navn.

Efter det Indtryk, Stiftelsen har, henhøre disse Kvinder i Reglen til Sy-pigers, Husjomfruers, Husbestyrerinders o. l. Klasse. Disse Kvinder ere sjældent selv i Besiddelse af Midler til at udrede Alimentationsbidraget, men dette betales af Barnefaderen. Naar det senere i Livet er lykkedes Moderen at skabe sig en Stilling, det være enten ved Giftermaal eller paa anden Maade, vil et Barns pludselige Optraeden næsten altid paa en høist sørgelig Maade gribe ind i denne Stilling og ofte kunne ødelægge en hel Families Eksistens uden dog at gavne Barnet, hverken i materiel eller i moralsk Henseende. Det maa derfor vistnok anses for at være meget tvivlsomt, om Barnets naturlige Ret til at kjende sin Moder i disse Tilfælde vil være til nogenformigt Gavn for det. Derimod kan det ikke lades ude af Betragtning, at Visheden om, at der ikke findes et Sted, hvortil den faldne Kvinde kan ty hen, sandsynligvis, om ikke give Anledning til Børnemord, dog vil fremstjynde Fosterførdriwelse, Forsjog herpaa o. a. l.